
Varietats de raïm - Canaan - Egipte

Autor:

Data de publicació: 02-10-2021

L'arqueologia ha fet possible identificar llavors de raïm de 10.000 anys d'antiguitat en els llocs dels primers assentaments humans que són Çatal Höyük, a Turquia, Damasc, Síria i Biblos, "Líban". Eren llavors de lambrusc (*vitis vinifera silvestris*))⁶.

Aquest consum de raïm va precedir a una possible vinificació. Un descobriment recent ha fet possible datar l'aparició del vi. Durant l'any 2007, un equip de vint-i-sis arqueòlegs irlandesos, nord-americans i armenis van excavar un lloc, prop del riu Arpa, prop de la comunitat d'Areni. En una cova composta per tres cambres, van trobar un crani que encara contenia el seu cervell, rastres de canibalisme així com gerros plens de llavors de raïm per suposar que en aquest lloc, fa 6.000 anys, hauria tingut lloc la vinificació més antiga del món.⁷

Vitis labrusca, femella

Grappe de Proles Orientalis, una varietat de raïm de gra gruixut

Les famílies de varietats de raïm (proles i tipus tipus tipus) s'han diversificat, des de l'era Terciària, període en què va aparèixer la vinya (*Vitis* sp.). Aquestes mutacions successives són el resultat de períodes de glaciació i escalfament global que han obligat aquesta espècie a adaptar-se a climes cada vegada més diversos.

Història de la diversitat de varietats de raïm

L'arqueologia ha fet possible identificar llavors de raïm de 10.000 anys d'antiguitat en els llocs dels primers assentaments humans que són Çatal Höyük, a Turquia, Damasc, Síria i Biblos, "Líban". Eren llavors de lambrusc (*vitis vinifera silvestris*). La categoria *vitis vinifera pontica* correspon a les primeres vinyes cultivades a Àsia Menor des de Transcaucàsia (Armènia i Geòrgia) fins a Mesopotàmia (fontes de l'Eufrates i del Tigris). La seva extensió al Mar Negre es deu als sumeris i assiris. Van ser els fenicis els que van implantar aquestes varietats a Europa a través de Sicília i la península Ibèrica

Aquest consum de raïm va precedir a una possible vinificació. Un descobriment recent ha fet possible datar l'aparició del vi. Durant l'any 2007, un equip de vint-i-sis arqueòlegs irlandesos, nord-americans i armenis van excavar un lloc, prop del riu Arpa, prop de la comunitat d'Areni. En una cova composta per tres cambres, van trobar un crani que encara

contenia el seu cervell, rastres de canibalisme així com gerros plens de llavors de raïm per suposar que en aquest lloc, fa 6.000 anys, hauria tingut lloc la vinificació més antiga del món

El treball i la investigació d'Henri Enjalbert li van permetre determinar que Albània, les illes Jòniques de Grècia i el sud de Dalmàcia a l'actual Bòsnia i Hercegovina podrien haver estat l'últim refugi europeu de la vinya, després de l'Edat de Gel.¹

Louis Levadoux va concloure: "Aquestes alternances de concrescència i fragmentació del seu rang d'extensió han tingut la conseqüència, mantenint una notable homogeneïtat de l'espècie, de permetre que les formes locals s'afirmin. Aquest és l'origen dels grups climàtics de varietats de raïm. 2. »

Cal tenir en compte una segona raó per a la diversificació de les varietats de raïm d'Europa Occidental, destaca a A. Bouquet: "Les grans invasions dels huns, borgonyons, visigots i altres faran desaparèixer tot el comerç de vi, mentre que els sarraïns destruiran la vinya. Les vinyes cultivades que escapaven de la destrucció van tornar a la natura i van passar a formar part de les poblacions de lambrusc que habitaven els boscos, arbusts i tanques.³ »

Laurent Bouby explica: La genètica advoca avui per una forta contribució del patrimoni genètic de les vinyes silvestres a Europa Occidental en la constitució de les varietats de raïm característiques d'aquestes regions que, per tant, han de ser considerades com a àrees de domesticació, primària o secundària, de la vinya.⁴ ».

Canaan

El nom "Canaan" apareix a tota la Bíblia, on correspon al Llevant, en particular a les àrees del Llevant del Sud que proporcionen el marc principal de la narrativa de la Bíblia: Fenícia, Filisteia i la Terra de Israel, entre d'altres. La paraula "canaanites" serveix com un terme ètnic que comprèn diverses poblacions indígenes —tant grups assentats com nòmades-pastorals— a les regions del sud de Llevant o Canaan. [2] És, amb diferència, el terme ètnic més utilitzat a la Bíblia. [3] Al Llibre de Josuè, els cananeus s'inclouen en una llista de nacions per exterminar, [4] i més tard es descriuen com un grup que els israelites havien aniquilat. [5] L'erudit bíblic Mark Smith assenyala que les dades arqueològiques suggereixen "que la cultura israelita es solapava en gran mesura i es derivava de la cultura cananea".

El nom de cananeus està certificat, molts segles després, com a endònim del poble conegut posteriorment pels antics grecs des del c. 500 aC com a fenicis, [5] i després de l'emigració de parlants canaanites a Cartago (fundada al segle IX aC), també va ser usada com a autodenominació pels púnics (com a "Chanani") del nord d'Àfrica durant l'antiguitat tardana. . Canaan va tenir una important importància geopolítica a l'època Amarna de l'edat del bronze final (segle XIV aC), ja que la zona on conflueixen les esferes d'interès dels imperis egipci, hitita, mitanni i assiri. Gran part del coneixement modern sobre Canaan prové de les excavacions arqueològiques en aquesta zona en llocs com Tel Hazor, Tel Megiddo, En Esur i Geze "

Ampelografia

L'ampelografia és l'estudi de les varietats de raïm i la seva descripció, és també aquesta disciplina la que està interessada en la seva classificació.

Pierre Charnay, inspector de la I. N.A.O., ha dit⁵:

"Fins a mitjans del segle xx, els ampelografistes solien identificar una varietat de raïm descrivint les característiques morfològiques, biològiques i sensorials que la separaven dels seus veïns. Per tant, a tothom se li va donar una definició fenotípica que va donar lloc a una mena d'aïllament. »

A principis de la dècada de 1960, dos ampelografistes un rus i un francès, els professors Negrul i Levadoux, es van proposar, per contra, destacar les característiques que podrien ser comunes a diverses varietats de raïm. Totes aquestes varietats, abans de la fil·loxera, eren el resultat d'un creuament natural. La desaparició de les vinyes silvestres (lambrusques) ha aturat aquest mesclançà i des de llavors, només l'home pot fer-ho.

Diferents classificacions

Grups eco-geogràfics de Negrul

L'ampelografista rus A.M. Negrul va identificar tres grans grups eco-geogràfics de varietats de raïm que ell anomenava proles.

Gran grup, rem i solt de la regió tadjik, típica de Proles Orientalis

Riesling, una varietat de raïm de gra petit que pertany a Proles Occidentalis

Proles Pontica

Aquesta categoria vitis vinifera pontica correspon a les primeres vinyes cultivades a Àsia Menor des de Transcaucàsia (Armènia i Geòrgia) fins a Mesopotàmia (fontes de l'Eufrates i del Tigris). La seva extensió al Mar Negre es deu als sumeris i assiris. Van ser els fenicis els que van implantar aquestes varietats a Europa a través de Sicília i la península Ibèrica. Aquesta categoria inclou ceps de raïm mitjà i compacte que inclouen tant varietats de raïm de taula com corint (vitis vinifera aepyrena) i raïms de doble aleta com el cinsault o el clairette. Actualment aquestes vinyes s'estenen de Geòrgia a la península ibèrica⁶.

.7.

Proles Orientalis

Aquest grup (vitis vinifera orientalis), situat més a l'est que l'anterior, inclou exclusivament ceps de raïm de taula amb grans raïms, ramificacions i soltes (varietats Katta-Kurgan, Khalilé, Tcharas) o pirè (sultanina). Avui en dia, aquestes vinyes que van fer famosos Schiraz, es troben principalment a l'Azerbaidjan.

Proles Occidentalis

Aquesta família (vitis vinifera occidentalis), a priori heterogènia, és originària de les valls dels grans rius mediterranis (Vall de l'Alt Nil, Vall del Roine). Fruit de l'encreuament entre varietats de vitis vinifera pontica i lambrusques locals, reuneix totes les varietats de raïm d'Europa Occidental. Hi ha varietats de raïm amb baies petites com pinot, cabernet, riesling, viognier, syrah o mourvèdre, així com varietats de raïm amb baies més grans com la Garnatxa o la Carinyena⁶. Actualment considerat essencialment reservat per a la taula, les chasselas (chasselas de Moissac, chasselas de Thomery) van ser vinificades durant molt de temps i la resta a Suïssa, principalment al voltant de la conca del llac Léman i a Valais, on pren el nom de fendant⁶. Considerat durant molt de temps un prole orientalis, estudis genètics comparatius recents, basats en l'anàlisi de les seqüències de microsatèl·lids de més de 500 varietats de raïm diferents, han conclòs un origen inicial de la regió entre França, Itàlia i Suïssa, probablement corresponent a l'arc del llac de Ginebra i exclouent definitivament un origen oriental per a les chasselas⁷.

Louis Levadoux, en aquesta categoria, classifica aquestes diferents varietats entre les anomenades varietats arcaïques de raïm: "Es caracteritzen per un alt valor vitivinícol i sovint per un sabor de les baies que recorda el de les

lambrusques i que és encara més acusat que ens trobem en presència de formes més arcaïques". Pel que fa a Pierre Charnay, assenyala que hi ha una mena d'incompatibilitat entre la mida i la intensitat aromàtica de les baies de raïm: "Les grans varietats de baies no són molt fragants mentre que les petites varietats de baies que poblen les vinyes occidentals són tota la base de vins de gran reputació.⁸. »

Tipus de tipus de Levadoux

El treball ampelogràfic de Louis Levadoux, després d'haver destacat les constants similituds morfològiques de les varietats de raïm dins d'una àrea de producció ben definida, va ser conduït a classificar aquestes varietats per tipus de sorto.

Les seves idees han estat confirmades des de la dècada de 1990, per dos equips ampelogràfics, el de l'INRA de Montpellier dirigit per Jean-Marie Boursiquot i el de la Universitat de Califòrnia a Davis dirigit per Carole Meredith. Els seus resultats basats en l'anàlisi de seccions d'ADN confirmen l'origen genètic comú de moltes de les famílies descrites per Levadoux.

Carmenets

Article principal: Família Carmenet

Merlot

Cabernet

Després de Guy Lavignac⁹ els carmenets provindrien del País Basc espanyol. El 1994, Combret, un ampelògrafista, va trobar un lambrusc salvatge que té fortes similituds amb una vinya descrita en l'antiguitat, l'acheria. Aquesta vinya silvestre va creuar els Pirineus per donar una població al sud-oest de França. Estrabó, Plini i Columelle descobriren Burdigala i parlaren sobre el cultiu de la vinya. Columelle fins i tot cita biturica, una varietat de bituriges importada de les costes gallegues segons el geògraf Roger Dion. Les poblacions d'aquesta varietat de raïm que es troba a les Landes de Gascogne, béarn o a les vinyes de Bordeus mostren una gran diversitat genètica.

A l'edat mitjana, els pelegrins que tornaven de Santiago de Compostel·la van portar de tornada a França un cosí del Cabernet Franc, servadou de ferro. Crida l'atenció la superposició del mapa dels camins de Sant Jaume amb el de la difusió del ferro¹⁰.

A partir d'aquestes dues importacions, les mutacions genètiques i les plàntacions de llavors engrandiran la família. Carménère i Merlot portaran aromes més afruitats abans que els amors del Cabernet Franc i sauvignon donin una llavor a la descendència florent, cabernet sauvignon¹¹.

Noiriens

Chardonnay

Pinot noir a Santenay a Borgonya

Durant la conquesta de la Gàl·lia pels romans, el cultiu de la vinya es va estendre per tota la costa mediterrània, però la cultura més al nord es va torir amb una zona climàtica desfavorable. És el descobriment del *al·lobrogica*, varietat de raïm de les Alobroges, que permetrà la conquesta del nord per la vinya. Des de llavors, els historiadors han estat buscant aquesta famosa varietat de raïm. Van veure Syrah N, Mondeuse N

o Pinot Noir N. Els ampelografistes, especialment de Pierre Viala, agruparan les varietats de raïm per famílies de personatges. Així, pinot noir, gris i blancs, chardonnay B, meló B, gamay N o aligoté s'anomenen *noiriens*.

Carole Meredith de la Universitat de Califòrnia, Davis practicarà proves d'ADN en varietats de raïm de Borgonya el 1998. Es desprèn que Pinot Noir N i Gouais B van donar a llum a tots els altres *noiriens*. Aquesta és una gran sorpresa, ja que el guaix ha estat denunciado durant molt de temps, fins al punt que roman a França només en col·leccions ampelogràfiques.

Varietats de raïm del sud-oest de França

Articles principals: Cotoïdes familiars i fol·loïdes familiars

A les vinyes del sud-oest, Guy Lavignac¹² També cita les famílies de Cotoïdes, Fol·loïdes, Chenins i Gouais.

Cotoïdes

Després de Guy Lavignac⁹, ampelografista especialista en les vinyes del sud-oest, serien originaris d'algunes d'elles de Quercy. De fet, aquí és on es troba el bressol de Côt N i el 1850, valdigué hi va trobar el valdigué N que porta el seu nom a Puylaroque.

També hi ha una soca pirinenca amb tannat N o lauzet B. Té les característiques ampelogràfiques dels cotoïdes, però també el lòbul mitjà que recorda les varietats pirinenques. Descendeix d'una cotoïde de Quercy o d'una miscegenació amb una varietat de raïm pirinenca? Haurem d'esperar que els resultats de les proves genètiques en siguin més.

Fol·loïdes

Després de Guy Lavignac⁹ els fol·loïdes provindrien de les vinyes del sud-oest, més concretament de Gascunya. La boja varietat blanca de raïm d'alt rendiment va colonitzar les vinyes amb brandi, armagnac i conyac, però també una vegada la vinya d'Entre-Deux-Mers. Es va unir a la regió de Nantes on produeix la gran planta del país de Nantes.

El jurançon experimentarà una bogeria durant la replantació després de la fil·loxera gràcies als seus alts rendiments.

Muscats, una forta família de més de 150 varietats de raïm.

Els chenins, família representada principalment a les vinyes de la vall del Loira. Recentment s'han introduït les varietats de raïm d'aquesta família que es cultiven fora d'aquesta regió.

Els guauais, els membres d'aquesta família (Muscadelle, Blanc dame...) estan presents en molts països. Els estudis mostren l'antic origen balcànic dels guaixos i la seva nombrosa filiació.

Varietats de roine i de raïm mediterrani

Article principal: Família de serines

Va ser des de la fundació de Massalia pels focs que el més de més entre els lambruscs locals (*Vitis vinifera* subsp. *silvestris*, la vinya silvestre) i les varietats de Proles Orientalis i Proles Pòndrica portades pels grecs (*Vitis vinifera* subsp. *vinifera*).

J. André i L. Levadoux, el 1964, van publicar un estudi sobre La vigne et le vin des Allobroges. Van demostrar que la famosa varietat de raïm de l'antiguitat, *Vitis allobroica*, era un proto-món i que hi havia similituds morfològiques entre el Roine Syrah i la mondeusa de Savoia.¹³ El mateix passa amb les varietats de raïm blanc que són Roussanne, Marsanne i Viognier.¹⁴ En fer-ho, van destacar l'existència d'una família tipus al·lòbrogic o família serina.¹⁵

Pierre Charnay va fer el mateix en el seu llibre dedicat a les vinyes i vins de les Côtes-du-Rhône. Va agrupar en una modalitat mediterrània autòctona les varietats de raïm locals a partir d'un encreuament amb varietats de les Proles Pontica. Classifica a més de la clairette i el cinsault, l'aspirant, el calitor, el tibouren i el picpoul.

Varietats de raïm d'Europa Central

Article principal: Família Traminers

Alemanya, Àustria, Suïssa, França (Alsàcia, Jura) i el nord d'Itàlia tenen varietats de raïm relacionades. La família Traminers, probablement nascuda a Itàlia, anirà cap al nord. Arribat a França, donarà una variant aromàtica per selecció draconiana d'una mutació.

Notes i referències

? Benvinguts als vins Albanesos [arxiu]

? Louis Levadoux, op. cit. .

? Cf. A. Bouquet, Évolution de l'encépagement français, Progrès Agricole et Viticole, Montpellier, 1982.

? Laurent Bouby, enginyer de recerca del CNRS-CBAE, Montpellier, Vins, vinyes, llavors, producció de vi en temps antics: la ciència lidera la investigació! al lloc cnrs.fr [arxiu]

? Cf. P. Charnay, Vignobles et vins des Côtes-du-Rhône, Éd. Aubanel, Avignon, 1985.

? Revenir plus haut en :ha b i c Marcel Lachiver, op. cit., p. 22.

? [PDF] Estudi històric-genètic de l'origen dels "Chasselas" per J.F. Vouillamoz i C. Arnold a Revue suisse Vitic. Arboric. Hor tic., Vol. 41(5):299-307, 2009

? P. Charnay, op. cit.

? Revenir plus haut en :ha b i c Guy Lavignac "Cépages du sud-ouest, 2000 ans d'histoire", Éditions du Rouergue, 2001, (ISBN 2-84156-289-1)

? «Guy Lavignac » Cépages du sud-ouest, 2000 ans d'histoire», Éditions du Rouergue, 2001, (ISBN 2-84156-289-1), pàgina 31

? Carole Meredith i Cabernet Sauvignon [arxiu]

? Guy Lavignac "Cépages du sud-ouest, 2000 ans d'histoire", Éditions du Rouergue, 2001, (ISBN 2-84156-289-1)

? L'any 2000, investigadors de la Universitat Davis, Califòrnia, i els de l'INRA Montpellier, van destacar que Syrah era el producte d'un encreuament entre dureza, una varietat de raïm negre de l'Ardèche, i la mondeusa blanca de Savoia.

? El viognier, en si mateix, descendeix de la mondeusa blanca i constitueix amb les altres varietats de raïm roine un

tipus de tipus tipus tipus homogeni.

? La serina era la denominació de la syrah al terror d'Ampuis.

Annexos

En altres projectes de Wikimedia:

Varietats de raïm, a Wikimedia Commons

En altres projectes de Wikimedia:

A Wikimedia Commons hi ha contingut multimèdia relatiu a: Lambrusque i vinya silvestre

Bibliografia

A.M. Negrul et al., Ampelografia,Moscú, 1946-1956.

Louis Levadoux, La connaissance des cépages, Cahiers techniques de l'I. N.A.O., 1954.

Louis Levadoux, Les populations sauvages et cultivées de Vitis vinifera, Annales de l'amélioration des plantes, 1956.

Louis Levadoux, La Vigne et sa culture, P.U.F., París, 1961.

I. L. Mitchenka i A.M. Negrul, Catalogue variétal des collections ampélographiques de l'U.R.S.S., Ialta, 1962.

Jacques André i Louis Levadoux, La vigne et le vin des Allobroges, Journal des Savants, Vol. 3, n o 3, p. 169-181, 1964 [archive]

Marcel Lachiver, Vins, vinyes i enòlegs. Histoire du vignoble français, éditions Fayard, París, 1988 (ISBN 2-213-02202-X)

Guy Lavignac Cépages du sud-ouest, 2000 ans d'histoire, Éditions du Rouergue, 2001, (ISBN 2-84156-289-1)

Articles relacionats

Ampelografia

Família Carmenet

Família Chenins

Coïdeus familiars

Família fol-loide

Família Gouais

Família Muscat

Família Noiriens

Família Serina

Família Traminers

Ceps silvestres

L'arqueologia ha fet possible identificar llavors de raïm de 10.000 anys d'antiguitat en els llocs dels primers assentaments humans que són Çatal Höyük,a Turquia, Damasc, Síria i Biblos, "Líban". Eren llavors de lambrusc (vitis vinifera silvestris). La categoria vitis vinifera pontica correspon a les primeres vinyes cultivades a Àsia Menor des de Transcaucàsia (Armènia i Geòrgia) fins a Mesopotàmia (fontes de l'Eufrates i del Tigris). La seva extensió al Mar Negre es deu als sumeris i assiris. Van ser els fenicis els que van implantar aquestes varietats a Europa a través de Sicília i la península Ibèrica

Aquest consum de raïm va precedir a una possible vinificació. Un descobriment recent ha fet possible datar l'aparició del vi. Durant l'any 2007,un equip de vint-i-sis arqueòlegs irlandesos, nord-americans i armenis van excavar un lloc, prop del riu Arpa,prop de la comunitat d'Areni. En una cova composta per tres cambres, van trobar un crani que encara

contenia el seu cervell, rastres de canibalisme així com gerros plens de llavors de raïm per suposar que en aquest lloc, fa 6.000 anys, hauria tingut lloc la vinificació més antiga del món